

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/193/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612205001
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2013:8612205001.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Karadžičova č. 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova č. 8, 810 00 Bratislava proti žalovanému V. O., nar. XX.XX.XXXX, N. Z. č. XX, XXX XX N. B., občan SR, o zaplatenie 742,25 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 129,87 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 21.6.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a a žalobca n e m á právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 27.07.2012, uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 742,25 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 poskytla žalovanému na základe zmluvy o pôžičke, e.č. 6010613 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 20.6.2006 úver vo výške 987,92 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou 48 pravidelných mesačných splátok s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.6.2010. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi nesplnil v čase určenom v zmluve, čím sa dostal do omeškania. Žalobcovi tak vzniklo právo požadovať od žalovaného zaplatenie zostatku dlžnej istiny podľa identifikácie postúpenej pohľadávky vo výške 674,78 eura s príslušenstvom a zmluvnú pokutu na základe príslušných zmluvných ustanovení. Po postúpení predmetnej pohľadávky žalovaný svoj záväzok do dnešného dňa neuhradil ani len sčasti, voči žalobcovi je tak v omeškaní so zaplatením istiny vo výške 674,78 eura s príslušenstvom a zmluvnej pokuty. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. ako postupníkom dňa 10.3.2011 bola pohľadávka voči žalovanému vo výške dlžnej istiny 674,78 eura s príslušenstvom a zmluvnou pokutou postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. V prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky je dlžník v zmysle Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pôžičke, povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu za omeškanie splácania pôžičky vo výške 10 % z dlžnej čiastky. Na základe vyššie uvedeného vzniklo žalobcovi právo požadovať z dôvodu nezaplateného dlhu od žalovaného, aby mu zaplatil istinu 674,78 eura, zmluvnú pokutu vo výške 67,47 eura (10 % z dlžnej čiastky v zmysle všeobecných obchodných podmienok), úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy 674,78 eura od 21.6.2010 do zaplatenia.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 674,780 eura s príslušenstvom.

Na pojednávaní konanom dňa 14.03.2013 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu a žalovaného.

Súd rozhodol na základe výsluchu žalovaného a predložených listinných dôkazov, a to: žiadosť a zmluva o poskytnutí pôžičky č. 510211277 zo dňa 20.6.2006, všeobecné obchodné podmienky pôžičky poskytovanej spoločnosťou, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011, podanie žalobcu zo dňa 9.1.2013, uznanie záväzku a dohoda o splatení záväzku zo dňa 24.6.2011, platobná história, podanie žalobcu zo dňa 6.2.2013, podanie žalobcu zo dňa 13.3.2013, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/193/2012 a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 20.06.2006 zmluvu o poskytnutí pôžičky vo výške 20.000,- Sk (663,88 eura), ktorú sa žalovaný zaviazal splácať formou 46 pravidelných mesačných splátok po 647,- Sk (21,48 eura) vždy k 10. dňu v mesiaci od 20.7.2006 do 20.4.2010, pri RPMN 10,45 %.

Z platobnej histórie predloženej žalobcom súd zistil, že žalovaný doposiaľ zaplatil žalobcovi sumu 171,84 eura.

Z uznania záväzku a dohody o splatení záväzku zo dňa 24.6.2011 súd zistil, že podľa čl. 2 dlžník uznáva čo do dôvodu a výšky celý svoj záväzok voči veriteľovi pozostávajúci z istiny vo výške 675,- eur s príslušenstvom, spolu vo výške 1 142,- eur. Podľa čl. 3 dohody sa dlžník zaviazal na splatenie celej dlžnej sumy voči veriteľovi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 30,- eur v prospech účtu veriteľa. Článok 5 dohody obsahuje rozhodcovskú doložku.

Na pojednávaní konanom dňa 10.01.2013 žalovaný uviedol, že na predmetnú pôžičku pre odstup času si nepamätá. Po nahliadnutí do listiny čl. 21 spisu označenej ako uznanie záväzku a dohoda o splatení záväzku zo dňa 24.6.2011 uviedol, že na takýto doklad si vôbec nepamätá a podpis na tejto dohode nie je jeho a je iný ako sa on podpisuje. Poukázal na podpis na zmluve o poskytnutí pôžičky na čl. 3 spisu, ktorý je jeho a podpis na dohode o splácaní záväzku je iný. Žalovaný ďalej uviedol, že pre dĺžku doby, ktorá už prešla nemusí žalobcovi platiť a ani nechce.

V podaní zo dňa 6.2.2013 žalobca uviedol k námietke žalovaného ohľadne podpisu dohody o postupnom splatení pohľadávky, že túto nepovažuje za dôvodnú. Ak by sa aj preukázalo, že dohodu o splatení dlhu nepodpísal žalovaný, nič to nemení na skutočnosti, že žalovaný je voči žalobcovi v omeškaní s vrátením časti nesplateného úveru poskytnutého mu právnym predchodcom žalobcu na základe úverovej zmluvy č. 6010613. Ďalej uviedol, že dátum splatnosti prvej splátky pripadol na 20.7.2006 a dátum splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky pri počte 46 splátok pripadol na 20.4.2010.

Žalobca na podanej žalobe zotrval.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom čase uzavretia úverovej zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. Tento právny predpis / v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy/ v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1, ods.2 písm. a/, ods.4, ods.5 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí a osobitných náležitostí uvedených v tomto ustanovení musí obsahovať sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť. Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom

žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, o ktoré žalobca taktiež opiera svoje nároky, žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov a navyše sú vyhotovené drobným písmom a bežným spôsobom nečitateľné. Právny predchodca žalobcu má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovanému poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 7 ods. 1, ods.2, ods.3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Obchodná praktika, ktorá môže podstatne narušiť ekonomické správanie skupiny spotrebiteľov, ktorí sú osobitne zraniteľní z dôvodu ich duševnej poruchy alebo telesnej vady, veku alebo dôverčivosti, spôsobom, ktorý môže predávajúci rozumne predpokladať, sa posudzuje z pohľadu priemerného člena tejto skupiny. Tým nie je dotknutá bežná a oprávnená reklamná praktika, akou je zveličujúce vyhlásenie alebo vyhlásenie, ktoré nie je mienené doslovne.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa

tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 100 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok neobsahuje sumu, počet a termíny splátok úrokov, preto žalobca nemôže od žalovaného požadovať zaplatenie úroku neuvedeného v zmluve, a teda je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Úroky predstavujú dôležitý údaj pre spotrebiteľa, aby sa vedel zorientovať pri posudzovaní ceny úveru. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 663,88 eura a žalovaný doposiaľ zaplatil sumu 171,84 eura. Vzhľadom na tú skutočnosť, že úver je bez úrokov a poplatkov, žalovaný by bol povinný vrátiť žalobcovi sumu 492,04 eura / 663,88 - 171,84 /, pri mesačnej splátke 14,43 eura a splatnosti prvej splátky dňa 20.7.2006 a poslednej splátky dňa 20.4.2010. Vyjadrenie žalobcu na pojednávaní konanom dňa 10.1.2013 posúdil súd ako námietku premlčania uplatnenej pohľadávky a túto považoval za odôvodnenú vo vzťahu k splátkam, ktorých splatnosť nastala viac ako tri roky pred podaním žaloby dňa 27.7.2012. Za nepremlčané považoval súd splátky, ktorých splatnosť nastala po 27.7.2009, t. j. 9 splátok po 14,43 eura, spolu vo výške 129,87 eura. Vzhľadom na uvedené, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 129,87 s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 21.6.2010 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o uznanie záväzku a dohodu o splatení záväzku zo dňa 24.6.2011 v konaní žalobca nepreukázal, že ju skutočne podpísal žalovaný a poznal jej obsah. Pre úplnosť súd udáva, že aj v prípade jej podpisu žalovaným, by súd považoval predmetnú dohodu za neprijateľnú podmienku, ktorá je absolútne neplatná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný by si podpisom uvedenej dohody, predloženej na formulári zhoršil svoje postavenie, pričom sám nemal žiaden dosah na obsah listiny. Konanie žalobcu, ktorým predkladá spotrebiteľom na podpis listinu označenú ako uznanie záväzku a dohodu o splatení záväzku považuje súd za rozporné s dobrými mravmi a požiadavkami na odbornú starostlivosť o spotrebiteľa a majúce znaky nekalej obchodnej praktiky.

Súd je povinný z úradnej povinnosti prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky spotrebiteľských zmlúv o to viac, že nemôže spotrebiteľovi poskytnúť poučenie o hmotnom práve. Vzhľadom na uvedené dôvody, súd s uznaním záväzku žalovaného zo dňa 24.6.2011 nespájal žiadne právne účinky, preto časť pohľadávky považoval za premlčanú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p. , podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca bol v konaní prevažne neúspešný a žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal a žalobca nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).